

מ"ת 4094/09-21 - מדינת ישראל נגד רוסלן מרשטיין

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 4094-09-21 מדינת ישראל נ' מרשטיין

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: רוסלן מרשטיין (עציר)

החלטה

בפניי בקשה לחילוט ערבויות לפי סעיף 41(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 19.9.21 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**") וסירוב לבדיקת נשיפה לאיתור אלכוהול לפי סעיף 39א וסעיף 62(3) לפקודה (ראו פ"ל 4086-09-21 **מדינת ישראל נ' מרשטיין** (להלן: "**ההליך העיקרי**").
2. לצדו של כתב האישום הוגשה הבקשה, נשוא ההליך דנן, למעצרו של המשיב ופסילתו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו (להלן: "**ההליך דנן**").
3. במעמד דיון שהתקיים בפניי ביום 19.9.21, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה תתקיים בדיקת היתכנות של פיקוח אלקטרוני והמשיב יוותר במעצר עד החלטה אחרת. הסכמה זו של הצדדים קיבלה תוקף של החלטה.
4. ביום 29.9.21, בהתבסס על חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, נקבע כי המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים יהא בתנאי פיקוח אלקטרוני בכתובת: רמז 35/14 בראשון לציון (להלן: "**מקום הפיקוח**").
5. עוד נקבע, כי המשיב יהיה בפיקוח מלא של הגברת אוקסנה פרוסקוריאקובה (להלן: "**הערובה**") אשר חתמה על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכי המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. התחייבות המשיב כאמור נרשמה בפרוטוקול הדיון: "אני מבין את משמעות תנאי הערובה, אני מתחייב שאם אפר את תנאי המעצר ניתן יהיה לחלט את התחייבותי ואשלם סך של 10,000 ₪, גם בלי חתימה על מסמך נוסף" והובהר לו כי כל הפרה של תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני יהיה בה כדי להביא לחילוט הערבויות הכספיות.
6. זה המקום לציין, כי עוד ביום 29.9.21 היה ידוע לצדדים כי דיון בהליך העיקרי נקבע ליום 21.10.21, כפי שצוין גם על ידי ב"כ המשיב. (ראו שורות 19-20 בעמ' 3 לפרוטוקול הדיון מיום 29.9.21).
7. יחד עם האמור, ביום 21.10.21 הוגשה בהליך העיקרי בקשה לדחיית מועד הדיון בה נטען, בין היתר, כי: "מועד דיון ההקראה כלל לא הומצא/נתקבל במשרדי הח"מ (ב"כ המשיב, הערה שלי - ה.א.א) ועל כן רק עתה

נודע לח"מ על מועד הדיון... מדובר במי שמצוי באיזוק אלקטרוני ויש להסדיר לו אף חלון לשם הדיון...". לאור האמור בבקשה, הורה בית המשפט על דחיית מועד הדיון ליום 14.11.21.

8. אולם, בו ביום, 21.10.21, בסביבות השעה 15:00, המשיב קרע את האזיק האלקטרוני ויצא ממקום הפיקוח. כ-45 דקות לאחר מכן, נעצר המשיב, על ידי משטרת ישראל, כשהוא שרוי בגילופין ומשתולל.

9. בהמשך לאמור, נערך למשיב שימוע בטרם החלטת הממונה על הפסקת הפיקוח האלקטרוני. בסיומו, הוחלט להורות על הפסקת הפיקוח ומעצרו של המשיב.

10. הודעה על החלטת הממונה הוגשה לבית המשפט ביום 22.10.21 וביום 25.10.21 התקיים דיון במעמד הצדדים. במסגרת הדיון, עתרה המבקשת, בנוסף למעצרו של המשיב, לחילוט הערבויות (וכן הוגשה בקשה בכתב כאמור). בתום הדיון, ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לפיה המשיב יותר במעצר עד להחלטה אחרת.

11. ביום 27.10.21, במסגרת ההליך העיקרי, הודיעו הצדדים כי גובש הסדר טיעון. המשיב הורשע, על בסיס הודאתו, בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום והופנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

12. ביום 11.11.21, נגזר דינו של המשיב במסגרת ההליך העיקרי ונקבע כי החלטה בבקשה לחילוט ערבויות תינתן במועד מאוחר יותר.

ב. טענות הצדדים:

13. עוד בראשית פרק זה יצוין כי המבקשת לא עותרת לחילוט ערבות צד ג' של הערבה. זאת, מכיוון שהיא פעלה בהתאם להתחייבותה והתקשרה למשטרת ישראל.

14. המבקשת טוענת כי המשיב הפר את תנאי השחרור. לשיטתה, כל אמירה לפיה המשיב לא הפר את התנאים, יהיה בה כדי לשים ללעג את בית המשפט ואת החוק ועל כן יש לחלט את הערבות.

15. המבקשת מפנה לכך שהמשיב שבר את האזיק האלקטרוני ויצא ממקום הפיקוח. בהקשר זה מדגישה המבקשת כי חלון הפיקוח שניתן למשיב היה לצורך הגעה לדיון בבית המשפט אולם הדיון לא התקיים והמשיב ידע על כך.

16. כמו כן, לטענת המבקשת, משהפקיד המשיב ערבות עצמית היה עליו לקחת בחשבון את ההשלכות הכספיות למעשיו. ככל וידו אינה משגת, כך טוענת המבקשת, לא היה צריך להתחייב לכך מלכתחילה או לכל הפחות לא לבצע מעשיו כפי שביצע.

17. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, הוא לא הפר את התנאים מכיוון שהיה קבוע דיון הקראה בהליך העיקרי ונפתח לו חלון לצורך הגעתו לדיון בבית המשפט. ביחס לשבירת האזיק, טוען המשיב כי הוא שבר את האזיק בעקבות דחיית הדיון שהובילה לוויכוח בינו לבין בת זוגתו, הוא כעס עליה ועל בא כוחו ולכן תלש את האזיק כך שנגרם לו נזק. לשיטתו, הנזק שנגרם לאזיק לא נגרם על ידו בכוונה ולכן לא מדובר בהפרה.

18. כמו כן, המשיב מפנה לנסיבותיו האישיות וטוען כי מדובר ב"משפחה שהכסף לא נמצא בכיסה, כל סכום כזה מדובר בנזק מכובד, מדובר בתקופה שמאוד קשה לשרוד, גם קורונה".

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל.

עמוד 2

19. כאמור לעיל, המשיב היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בסעיף 22ב לחוק המעצרים. זאת, כאשר סעיף 22ה לחוק המעצרים קובע, בין היתר, כי הוראת סעיף 51 לחוק, שעניינה בתוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה, תחול, בשינויים המחויבים, גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

20. למען הסדר הטוב, תובא להלן הוראת סעיף 51(א) לחוק המעצרים מכוחה הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה דנן:

"שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע".

21. כלומר, על מנת להורות על חילוט הערבות, על בית המשפט לבחון תחילה האם הופר תנאי מתנאי השחרור. בענייננו, קיימות שתי טענות מרכזיות להפרת תנאי השחרור: האחת - היציאה ממקום הפיקוח; השנייה - הנזק שנגרם לאזיק האלקטרוני.

היציאה ממקום הפיקוח

22. במסגרת ההחלטה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני צוין מפורשות: "מובהר בזאת כי נאסר על המשיב לצאת ממקום מעצרו בכל שעות היום ולכל מטרה שהיא".

23. אכן, דיון הקראה בהליך העיקרי היה קבוע ליום 21.10.21 בשעה 11:00. אולם, בבקשה לדחיית מועד הדיון נטען, כאמור לעיל, כי מכיוון שמדובר במי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני יש להסדיר חלון פיקוח לשם הגעת המשיב לדיון. הוזה אומר, המשיב עצמו סבר כי לא נפתח עבורו חלון פיקוח המאפשר לו לצאת ממקום הפיקוח ולהתייצב לדיון שנקבע.

24. זה המקום לציין כי אף אם הלכה למעשה נפתח חלון פיקוח לצורך התייצבות המשיב לדיון (על אף שלא ניתנה החלטה שיפוטית בעניין זה), הרי שהמשיב אינו רשאי להשתמש בחלון זה למטרות אחרות. זאת, כאשר המשיב ידע שהדיון בעניינו נדחה וכאשר חלפו מספר שעות מהשעה בה אמור היה להתקיים הדיון (11:00) ועד השעה בה יצא המשיב ממקום הפיקוח (בסביבות השעה 15:00). האמור מקבל משתנה תוקף, שעה שהמשיב נעצר על ידי משטרת ישראל כשהוא שרוי בגילופין ומשתולל.

25. במצב דברים זה, אין מנוס מן המסקנה לפיה יציאת המבקש ממקום הפיקוח במועד הרלוונטי היוותה הפרה (ואף הפרה מהותית) של תנאי השחרור (ראו לעניין זה גם סעיף 22ח(ז)(1) לחוק המעצרים).

הנזק שנגרם לאזיק

26. כבר עתה יצוין כי לא נקבע מפורשות שתנאי מתנאי השחרור הוא שמירה על שלמות האזיק האלקטרוני. יחד עם האמור, לא ניתן להתעלם מכך שהפיקוח האלקטרוני, מטבעו (ומעצם הגדרתו בסעיף 22א לחוק המעצרים), נעשה באמצעות אמצעים אלקטרוניים. אמצעי לפיקוח אלקטרוני הוא "אמצעי המנטר באמצעים אלקטרוניים ובאופן רציף את נוכחותו של מפוקח במקום הפיקוח" (ראו סעיף 22א לחוק המעצרים).

27. בענייננו, האמצעי לפיקוח אלקטרוני הוא האזיק האלקטרוני ואך סביר להניח כי גרימת נזק לאזיק תפגע

ביכולתו לנטר באופן רציף את נוכחותו של המפוקח (המשיב) במקום הפיקוח. פגיעה ביכולת הניטור כאמור, מהווה סיכול של הפיקוח האלקטרוני.

28. זה המקום לציין כי בשורה של פסקי דין קבעו בתי המשפט השונים כי שבירת האזיק האלקטרוני מהווה הפרה של תנאי השחרור:

במ"ת 25924-06-10 **מדינת ישראל נ' נגאר** (21.6.10), קבע בית המשפט כי:

"שבירת האיזוק הינה הפרה בוטה של תנאי השחרור וזלזול בחוק".

באופן דומה, גם ערכאת הערעור (על אף שלא דנה בשאלת חילוט הערבות) ציינה כי בהפרה של שבירת האזיק האלקטרוני יש משום התרסה כלפי הוראת בית המשפט (ראו עמ"ת 37980-06-10 **מדינת ישראל נ' נגאר** (23.6.10)).

כך גם, במ"ת 34197-11-10 **מדינת ישראל נ' אביטן** (17.11.10) נקבע כי:

"הפר הקטין את מעצר הבית ואת ההוראה החוקית בכך שיצא מן הבית במספר הזדמנויות, שבר את האזיק האלקטרוני שהיה מותקן מכוח ההוראה החוקית והוריד את האיזוק האלקטרוני".

יפים לענייננו ג דברי בית המשפט במ"ת 4178-09-10 **מדינת ישראל נ' זכרוב** (6.9.10) לפיהם:

"לטעמי מדובר בהפרה בוטה של תנאי השחרור, כאשר ימים ספורים לאחר מועד שחרורו, שובר המשיב את האיזוק האלקטרוני שהותקן על רגלו ויוצא את מקום מעצר הבית".

ראו גם מ"ת 8165-03-15 **מדינת ישראל נ' סויטאט** (20.4.15).

29. לא מקובלת עליי טענת המשיב לפיה מדובר בנזק שנגרם שלא בכוונה. כך בעיקר נוכח דברי המשיב עצמו בשימוע שנערך לו על ידי הממונה, בסמוך לאירוע, לפיהם: "הייתי קצת בעצבים, משכתי את האזיק..." ונוכח דברי ב"כ המשיב לפיהם: "בעקבות העניין הזה (דחיית מועד הדיון בהליך העיקרי, הערה שלי - ה.א.א) הכעס שלו גם כלפיי וגם כלפי האישה על הדחייה והוא גרם נזק לאזיק, הוא פשוט תלש אותו".

30. יתרה מכך, לטעמי, אין נפקא מינה אם מדובר בפגיעה מכוונת או שמא בניתוק שנגרם במעשה או במחדל - כך או כך מדובר בהפרה ואף בהפרה מהותית (ראו לעניין זה סעיף 22ח(ז)(3) לחוק המעצרים). דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שהמשיב גם לא טרח לדווח, בעצמו, על הנזק שנגרם לאזיק האלקטרוני ואף הגדיל לעשות ויצא ממקום הפיקוח.

31. **מכל המקובץ לעיל עולה כי המבקש הפר שניים מתנאי השחרור באופן המצדיק את חילוט הערבות כמבוקש.**

32. עתה, מתעוררת השאלה, האם יש להורות על חילוט מלא של הערבות או שמא על חילוט חלקי.

שיקול דעת בית המשפט בחילוט הערבות

33. "סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט הערבות במקרה של הפרת תנאיה היא סמכות שבשיקול דעת, ומכאן שפתוחה בפניו האפשרות להורות גם על חילוט חלקי של כתב הערבות" (בש"פ 1902/19 **אביטן ואח' נ' מדינת ישראל** (2.6.19) (להלן: "**עניין אביטן**")) (ראו גם בש"פ 8626/04 **צוסקין נ' מדינת ישראל** (10.10.04)).

34. כמו כן, בעניין **אביטן** נקבע כי בגדר ההחלטה האם להורות על חילוט מלא או חלקי של סכום הערבות, יש לקחת בחשבון את מהות האישומים נגד הנאשם (המשיב בעניינו) וחומרת העבירות המיוחסות לו וכן את טיב ההפרה של תנאי השחרור (ראו לעניין זה גם בש"פ 6978/09 **מטודי נ' מדינת ישראל** (2.3.10)). זאת, כאשר "הטעם לכך ברור: ככל שהמעשים המיוחסים לנאשם חמורים יותר, וככל שחומרת ההפרה רבה יותר - כך גובר החשש לשלום הציבור, העלול להיפגע מביצוע עבירות חוזרות על ידי אותו נאשם, וממילא גובר הצורך בהרתעת המפקחים לבל ימעלו באמון שניתן בהם".

35. בעניינו, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות למשיב וביניהן סירוב לבדיקת נשיפה לאיתור אלכוהול, המקים חזקה לפיה המשיב נהג ברכב בהיותו שיכור. כך גם לא ניתן להתעלם מן העובדה שהפרות תנאי השחרור, כפי שתוארו לעיל, הן הפרות מהותיות אשר יש בנסיבות ביצוען כדי לעורר שאת נפש ומכך שיש בשבירת האזיק האלקטרוני גם משום התרסה כלפי מערכות אכיפת החוק וכלפי בית המשפט.

36. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר באירוע ראשון מסוגו עבור המשיב ואף לא קדמו לאירוע זה הפרות אחרות.

37. **לאור כל האמור, אני סבורה כי האיזון המתאים יימצא בחילוט חלקי של ₪ 3,000 מסך ההתחייבות העצמית של המשיב. הסכום שחולט ייחשב כקנס וישולם על ידי המשיב בשלושה תשלומים שווים ורצופים, הראשון מבניהם בתוך 30 ימים מהיום.**

המזכירות תפעל בהתאם ותשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ב, 12 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.